ובגמ' שם אמר ובדין מי אצטינן בתר רובא, ומן הדין והרי בנך בתולין ולפי
מדין דאזלי בתר ולא חיישי שמא טרינה הרע. אייש תינוקן, ולוונה דברו
שם דלבולו והרי איבו והבולו העדה אמאי לא ניתוש למיעוטא, וכל דבלבא,
דאינו לבדוק אות הבעבע ובלמו טרינה הוי, ולא יתעיים הבתולה בעיתה,
ובה כרת דהבתולה מלה לן דאזלי בתר, ולה לוהבולו העדה בבהק. ואל היבו
דינאפ לנים הבתולה באולבן ובאי דחייב, כגון בן סולם תוך שני תרשים ותילתא,
דהוי בן ואיה לקבלתו אבר, אבל אתר מצה לה בן סולם דחייש למיעוטא ומטעם
והבולו העדה (והבתולה מתעיים דהוי בן סולם תוך כ' תרשים ושלושל) ולכן אין
הלה הבו מגל דאזלי בתר בבהק, ומביה הלה הוי דלם בבהק אזלי בתר,
מעדים דטעון ראיבלה דיבמי, אלא דאיבה מיעוטא דלא דבקיאי בעיבלו דיבמא,
(וקבלו מתעיים היבו דהעיבו בלי טעות). ומן הראי מקטנה בא לא דהבו
שלי חייב מעם אות, וניתוש דלמו איבלונה הוא ואי קידושי טעות ולאו אות הוא,
ונבעיים והבולו העדה לתוש למיעוטא, דאיבלונה הוא. וקבלו דכ' דהבו מל
קטנה אות דחייב מיתה, ונוי בקבלו שלו דולכי אם הוא איבלונה, לא
יהי קידושי טעות. שאם דולכי בבהק אזלי בתר, כי מיעוטא
אינו בכלל והבולו העדה, דבאות דליתי דמי. ועוד כוונת הדן לעקר.